

Giya Paçxataşvili

Bu musiqi

*İqbal Ağayevin
bəstələrini dinləyərkən*

Bu musiqi
Məni məndən alırdı.
Ruhumu bəşəri eşqin
İlğımına salırdı...
Bu musiqi
Cismimi göylərə qaldırırdı.
Silinməz həyat himnini
Allaha çaldırırdı...
Bu musiqi
Çirkabları uçururdu,
Və qəlbimdə
Saf bir məkan qururdu...
Bu musiqi
Duyğu-duyğu bəstələnirdi.
Bakirəlik simfoniyası kimi
səslənirdi...
Bu musiqi
Şeiri doğan bətn idi.
Səs-səs, ölkə-ölkə
yayılan həzin mətn idi...
Bu musiqi
Bəstələrin xoru idi...
Həzinliyin ən mükəmməl
Dirijoru idi...
Bu musiqi
Qələmə alına bilməyən
əhval idi.
İçindən not-not boylanın
İqbal idi...